

Од специјалног извештача Политике

После ракетних и артиљеријских напада Гадафијевих снага, побуњеници су се јуче повлачили ка истоку препуштајући снагама либијског лидера нафтне центре Ес Сидер и Рас Лануф. Откуд овакав преокрет и поред ваздухопловне подршке коју НАТО пружа побуњеницима?

Војнички гледано, Гадафијеви противници су неорганизоване групе са различитим мотивима у овом рату. Немају јединствену команду ни контролу, возикају се у пикапима и сликају за телевизију.

Када гађају из противтенковског ручног бацача РПГ цев држе у закошеној балистичкој путањи као да из даљине заливају башту. Нигде још нисам видео да неко тако гађа јер РПГ није тромблонска мина. Слично гађају и из тешких митраљеза ДССК са пикапа. Дању се возе дуж главног пута уз море, када падне мрак престају све њихове ратне активности. Када им пригусте, онда стране новинаре питају где су Саркози и Обама да им помогну.

Са друге стране, Гадафијева армија има јединствену и команду и контролу. После губитака које су владине снаге претрпеле од коалиционе авијације, када им је дуж пута Брега–Ацдабија уништено тридесетак тенкова и самоходних хаубица, владине трупе промениле су тактику наступања.

Сада јуришају у мањим борбеним групама, тенкове скоро да и не користе, артиљеријом, односно вишецевним ракетним бацачима претходно изврше артиљеријску припрему, па онда вишецевни бацачи ракета одмах мењају позиције.

Контраофанзива Гадафијеве војске иде према Ацдабији у две колоне, једна наступа дуж пута уз море, а друга обухватно долази са југа из пустиње. Циљ је очито да се побуњеници опколе и дефинитивно униште као војна снага.

Коалиционе ваздухопловне снаге бомбардовале су јуче по други пут градић Мирза, око 200 километара јужно од Триполија, а либијске власти тврде да има цивилних жртава. Пре два дана, када је Мирза гађана први пут, оштећена је градска болница, а једном украјинском лекару, који у њој ради, морала је да буде ампутирана нога.

Оно што је карактеристика војне, па и политичке, ситуације овде у Триполију јесте то да и поред свих позива америчке државне секретарке Хилари Клинтон војној елити Либије да се високи официри дистанцирају од пуковника Гадафија, да не буду „парије“, до тога није дошло.

Ниједан генерал либијске војске у Триполију није напустио Гадафија. Генерал Обејди Јунис, бивши либијски министар унутрашњих послова, који се на почетку побуне окренуо против Гадафија, више није присутан у јавним наступима код побуњеника и није позната његова судбина.

Намера неких западних држава да се додатно наоружају побуњеници овде изазива недоумицу и питање колико је то у складу са Резолуцијом 1973 Савета безбедности УН.

Изјава руског министра спољних послова Сергеја Лаврова „да Гадафи мора да оде са власти, али да нико са стране не сме да се меша у унутрашње послове Либије“ изазвала је код Либијаца у прес-центру подсмех.

„Извините, зар та изјава није мешање у наше унутрашње ствари“, коментарисао је један званичник тражећи да остане анониман.

Либијска влада саопштила је да ће свим компанијама које су претрпеле штету услед

ратних дејстава на истоку земље та штета бити надокнађена.

Мирослав Лазански